

ken om at indstille („fryse“) udvinding og muligvis også udforskning uden for kontinentalsoklen modtaget med skepsis af flertallet af de industrialiserede lande. Modargumentet var navnlig, at det ikke kunne hæmme den størst mulige udnyttelse af havbundens ressourcer, og at det med henblik på fremtiden ville være til det yderste urationelt at lægge hindringer i vejen for en så omfattende udforskning af havbunden, som teknikken tillod. I det danske indlæg udtaltes det, at man ikke ville anse det for realistisk at forestille sig, at al aktivitet på havbunden uden for grænserne for den nationale jurisdiktion skulle kunne stilles i bero i afventen af etablering af et internationalt regime, men at de forslag, der var fremkommet herom, imidlertid tjente til at understrege sagens presserende karakter.

Med hensyn til havbundssagens videre behandling var der almindelig enighed om, at det permanente havbundsudvalg burde fortsætte arbejdet. Et oprindeligt maltesisk forslag om, at FN's generalsekretær skulle foretage et rundspørge til medlemsstaterne om deres syn på udstrækningen af den del af havbunden, som ligger uden for national jurisdiktion og på spørgsmålet om snarlig afholdelse af en konference til revision af Genève-konventionen af 28. april 1958 om kontinentalsoklen blev modtaget med sympati af flertallet. Navnlig de industrialiserede lande var imidlertid modstandere af latinamerikanske forslag om, at en eventuel konference skulle beskæftige sig med samtlige konventioner om retsordenen på havet, ligesom disse lande tog afstand fra tanken om, at konferencen tillige skulle beskæftige sig med etablering af et fuldstændigt regime og maskineri.

II. Resolutionsforslag.

De under debatten fremkomne hovedsynspunkter udmøntedes i følgende 5 resolutionsforslag, der kom til afstemning i 1. udvalg:

- a. Et af Malta fremsat forslag, hvorefter generalsekretæren bemyndiges til at foretage et rundspørge om medlemslandenes syn på en konference til afgrænsning af havbunden.
- b. Et af Barbados m. fl. fremsat ændringsforslag til det under a. nævnte resolu-

tionsforslag sigtende på en udvidelse af konferencens beføjelser.

- c. Et af Belgien med bl. a. Danmark som medforslagsstiller fremsat forslag om at anmode havbundsudvalget om at fortsætte arbejdet med særlig henblik på formulering af et sæt principper for arbejdet med havbundsspørgsmålene.
- d. Et af Cameroun m. fl. fremsat forslag, efter hvilket generalsekretæren anmodes om en rapport om et internationalt maskineris status, struktur og beføjelser samt
- e. Et af Brasilien m. fl. fremsat forslag, hvorefter generalforsamlingen erklærer, at aktivitet vedrørende havbundens udnyttelse uden for national jurisdiktions grænser skal afvente etablering af internationalt regime.

1. udvalg stemte den 2. december 1969 om resolutionsforslagene. Først stemtes om det under b. nævnte forslag, som vedtoges med stemmetallene 56-25-32 (herunder de nordiske lande). Forslaget nævnt under a. som ændret ved vedtagelse af forslaget nævnt under b. vedtoges med stemmetallene 58-13-40 (herunder de nordiske lande) (Res. 2574 A (XXIV)).

Forslaget nævnt under c. vedtoges enstemmigt (Res. 2574 B (XXIV)).

Forslaget nævnt under d. vedtoges med stemmetallene 99-0-14 (socialistiske lande) (Res. 2574 C (XXIV)).

Endelig vedtoges forslaget nævnt under e. med stemmetallene 52 (herunder Finland og Sverige) -27 (herunder Danmark, Island og Norge) -34.

De af 1. udvalg anbefalede 4 resolutioner vedtoges den 15. december 1969 af plenarforsamlingen med tilsvarende stemmemønstre.

1. udvalgs beretning: A/7834.

Koreaspørgsmålet.

(Dagsordenens punkt 99).

1. Den årlige Koreadebat i 1. valg er af mange delegationskredse blevet anset for i bedste fald overflødig og i værste fald for skadelig for udvalgets øvrige arbejde, dels ved at tage ganske meget af udvalgets knappe tid, dels ved gennem genoplivelsen af den kolde krigs stemmeføring at skabe en